

Verdonk

juist om vooruit te lopen op de besluitvorming in de ministerraad.

Mevrouw **Vos** (GroenLinks): Dit is een absurde situatie. Er ligt een duidelijke uitspraak van de Raad van State, gebaseerd op uitspraken van het Europese Hof. U heeft zich daar toch gewoon aan te houden? Er is toch geen ander antwoord op mogelijk dan dat u ook na vrijdag deze groep niet zult uitzetten?

Minister **Verdonk**: Ik heb de beslissing genomen die ik kan nemen. Er worden op dit moment geen onomkeerbare stappen gezet door de IND. Wij hebben de situatie bevroren. Aankomende vrijdag bespreken wij het in de ministerraad. Ik kom meteen daarna naar uw Kamer. Natuurlijk zullen wij de uitspraak van de Raad van State zwaar mee laten wegen bij onze beslissing. Laat dat duidelijk zijn.

Mevrouw **Lambrechts** (D66): Ik neem aan dat "geen onomkeerbare stappen" ook betekent dat zij niet uit de opvang worden gezet. Heel concreet noem ik de tien voor wie de interim measure geldt en die op dit moment niet terug kunnen. Er ligt een duidelijke uitspraak van het Europese Hof. Ik neem aan dat voor hen ook geldt dat zij op dit moment niet uit de opvang worden gezet.

Minister **Verdonk**: Als die mensen nog in de opvang zitten, worden zij niet uit de opvang gezet. Wij hebben de situatie bevroren. Mensen van Somalische minderheden die geen familie- of clanbanden hebben in Noord-Somalië worden op dit moment niet uitgezet.

Mevrouw **Lambrechts** (D66): Dat is heel goed. U zegt: als zij nog in de opvang zitten, worden zij niet uitgezet. Hoeveel van die tien zijn er dan al uitgezet?

Minister **Verdonk**: Ik dacht dat u de nadruk had gelegd op de opvang. Als zij nog in de opvang zitten, dan blijven zij daar. De individuele gevallen waarover een uitspraak is gedaan, hebben wij niet uitgezet. De mensen met een interim measure zijn hier nog. Wij wachten op een uitspraak over een zaak door het Hof.

Mevrouw **Lambrechts** (D66): Ik ben toch in verwarring, want ik krijg niet de antwoorden die ik wil. Ik neem

aan dat er ook opvang is voor de tien voor wie de interim measure geldt.

Minister **Verdonk**: Het spijt mij. Wij hebben gezegd dat deze mensen met een interim measure op dit moment niet worden uitgezet. Wij hebben alles gestopt. Als zij opvang hebben, dan zitten zij in de opvang. Ik kan op dit moment niet zeggen of al die tien mensen in de opvang zitten. Zij worden in elk geval nu niet uitgezet.

Ik kan op dit moment niet meer zeggen over de motie van mevrouw Vos. Vrijdag komt die in de ministerraad aan de orde. Ik raad haar dan ook aan om de motie aan te houden.

Ik ontraad aanneming van de eerste motie van de heer De Vries. In zijn tweede motie verzoekt hij de regering zo spoedig mogelijk met een plan van aanpak te komen waarmee de achterstanden-problematiek bij de IND kan worden opgelost, zodat burgers hier niet langer de dupe van worden. Ik zie en onderschrijf de urgentie van dit probleem. Op dit moment wordt binnen de IND gewerkt aan een plan van aanpak op basis waarvan de achterstanden zullen worden ingelopen. Ik stel mij voor dat ik dit plan van aanpak binnen zes weken aan u aanbied. Ik wil deze motie dan ook overnemen.

De heer **Klaas de Vries** (PvdA): Amendementen kunnen worden overgenomen, maar moties niet. Ik denk dat wij de motie dus toch maar in stemming moeten brengen en dat wij haar met de minister moeten zien als een gezamenlijke verplichting om een en ander tot een goed einde te brengen.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik dank de minister voor haar antwoorden. Mevrouw Vos zal haar advies nog in overweging nemen.

Ik stel voor, aanstaande dinsdag over de moties te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is het debat naar aanleiding van een algemeen overleg op 26 mei 2004 over **de juridische status van de nota Ruimte, de PKB-procedure en het advies van de landsadvocaat**.

□

De heer **Duivesteijn** (PvdA): Voorzitter. Het is buitengewoon aardig dat wij op deze bijzondere dag bij elkaar kunnen zijn. De echte reden daarvoor is evenwel dat ik mede namens de heer Duyvendak, mevrouw Van Velzen en mevrouw Huizinga een motie wil indienen. Er is sprake van een belangrijk moment in de geschiedenis van de ruimtelijke ordening. De regering meent door te moeten gaan met een deel 3, terwijl het eigenlijk een deel 1 is. Zij heeft een eerdere nota, gemaakt door een ander kabinet met totaal andere uitgangspunten, namelijk fundamenteel gewijzigd. De regering meent gebruik te kunnen maken van de ijver van het vorige kabinet door als het ware door te surfen op de PKB-procedure. Zij wil zo snel een slag slaan, want daarbij wil zij burgers, maatschappelijke organisatie en adviesinstellingen passeren.

De vaste commissie voor VROM heeft inmiddels van tal van burgers en instellingen reacties gekregen op de nota Ruimte. Daaruit blijkt in ieder geval dat onvoorstelbaar veel mensen commentaar hebben op die nota. De regering stelt hen echter niet in de gelegenheid om op een fatsoenlijke manier binnen een fatsoenlijke procedure inhoud te geven aan dat commentaar. Wij hebben wel eens gehoord: fatsoen moet je doen. Daarom willen wij in een motie vastleggen dat deze gang van zaken ongewenst is. Wij hopen dat de Kamer bereid is om die motie aan te nemen. Mijn verwachtingen op dat punt zijn echter niet al te hoog gespannen, want oude politiek geldt weer en de coalitie sluit zich. In dit geval is het belangrijk om op te merken dat de verschillende coalitiepartijen de regering daarmee expliciet steunen bij het passeren van de rechtspositionele mogelijkheden van burgers. Het gedrag van de VVD en het CDA is niet helemaal vreemd, maar dat is het wel van D66. Het is onbegrijpelijk dat een partij die zegt dat de burger aan betekenis zou moeten winnen in het bestuur, diezelfde burger niet eens in de

Duivesteijn

gelegenheid stelt om binnen deze procedure haar opvattingen kenbaar te maken over belangrijke beleidswijzigingen. Ik dien derhalve de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat met de nota Ruimte fundamentele wijzigingen worden doorgevoerd in het beleid voor de inrichting van Nederland;

constaterende dat de nota Ruimte zonder verdere inspraakronde wordt gepresenteerd als PKB deel 3 van de Vijfde nota (bestaande uit deel 1, december 2000, deel 2 januari 2002;

constaterende dat het kabinet de burgers hiermee het recht ontnemt om ± binnen de gebruikelijke en voorgeschreven procedures ± invloed te kunnen uitoefenen op de inrichting van de eigen woon- en leefomgeving;

overwegende dat ook bij wijzigingen in een vigerende PKB het gebruikelijk is dat een volwaardige PKB-procedure wordt doorlopen, waardoor de burger het recht kan uitoefenen zijn opvattingen kenbaar te maken;

spreekt als haar oordeel uit dat, los van mogelijke inhoudelijke verschillen, het niet aangaat burgers en maatschappelijke organisaties het recht te ontnemen invloed uit te kunnen oefenen op de vormgeving van hun eigen woon- en leefomgeving en daarmee op de inrichting van Nederland;

verzoekt de regering, de nota Ruimte conform een volwaardige PKB-procedure te laten doorlopen, waarbij rekening is gehouden met een inspraakronde,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Duivesteijn, Duyvendak, Huizinga-Heringa en Van Velzen. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 6 (29435).

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

□

Minister **Dekker**: Voorzitter. Ik onderstreep dat het Hoofdpijnen-akkoord de gewijzigde sturingsfilosofie in het ruimtelijk domein herbevestigt. Dat houdt inderdaad een wijziging in, met name in de wijze waarop de sturingsfilosofie centraal wordt gesteld in het hoe. In die ene nota Ruimte vindt vergaande afstemming en integratie plaats van nationaal ruimtelijk beleid. Niet voor niets hebben wij gekozen voor die nationale ruimtelijke hoofdstructuur. Vanuit de sturingsfilosofie is gekozen voor verdergaande decentralisatie en deregulering op hoofdlijnen. Verder hebben wij gekozen voor een verschuiving van toelatingsplanologie naar ontwikkelingsplanologie, met name gericht op de uitvoering. Al die wijzigingen hebben opnieuw betrekking op het "hoe", terwijl het "wat" in termen van inhoudelijke doelstellingen grotendeels ongewijzigd blijft. Er is dan ook geen sprake van een fundamentele wijziging. Zoals eerder aangegeven in de nota Ruimte, de begeleidende brief en de algemene overleggen van maart en mei jongstleden, heeft het kabinet met het uitbrengen van de nota een snelle maar zorgvuldige procedure gevolgd. Die procedure is naar het oordeel van het kabinet en dat van de landsadvocaat ook juridisch houdbaar omdat in tegenstelling tot wat er in de motie wordt gesteld, er geen sprake is van een wezenlijk ander plan. Aangezien de nota Ruimte bovendien een strategische nota op hoofdlijnen is ± ik kan dat niet genoeg benadrukken ± en geen concrete beleidsbeslissingen bevat, blijft er natuurlijk ruimte voor discussie over de nadere uitwerking in streek- en bestemmingsplannen. Juist daar worden de mogelijkheden voor het indienen van zienswijzen en bedenkingen door individuele burgers zowel formeel als materieel niet beperkt noch ontzegd. Ik ben dan ook van oordeel dat de door het kabinet gekozen lijn voldoet aan de wettelijke verplichtingen en het derhalve een volwaardige PKB-procedure betreft. Een dergelijke volwaardige PKB-procedure is niet synoniem aan het telkens opnieuw opstarten, maar wel aan het goed met elkaar nagaan wat er aan de orde is met betrekking tot het eerste

deel van de Vijfde nota, de adviestrajecten en de implementatie van de ontwikkelingsgerichtheid in de nota Ruimte. Gelet op het voorgaande moge het dan ook duidelijk zijn dat ik aanneming van de motie ten stelligste ontraad.

De heer **Duivesteijn** (PvdA): U heeft het over het feit dat de methode is gewijzigd. Kunt u aangeven of de uitkomsten van de methode overeenkomen met de door uw voorganger, de heer Pronk, beoogde uitkomsten?

Minister **Dekker**: Met een andere sturingsfilosofie kunnen de uitkomsten ook anders zijn. Dat is in dit geval ook niet zo vreemd aangezien er tussen het ministerschap van de heer Pronk en mijn ministerschap een bepaalde tijdsduur zit, waarbij het punt van andere politieke overwegingen een rol speelt. Vandaar dat het op die manier tot uiting komt.

De heer **Duivesteijn** (PvdA): Andere politieke overwegingen en een andere manier van werken met andere uitkomsten. Zou het dan toch niet fatsoenlijk zijn om de burger de gelegenheid te geven om op z'n minst met u in dialoog te gaan over de vraag of het nu wel wenselijk is om aldus die methode te veranderen?

Minister **Dekker**: De wenselijkheid om burgers erbij te betrekken heeft name betrekking op het niveau waar de burgers volop aan zet kunnen komen, te weten het niveau van het streekplan en het bestemmingsplan. De andere methode heeft geen effect op de beleidsuitgangspunten die wij hebben gekozen.

De heer **Duivesteijn** (PvdA): Bijvoorbeeld ten aanzien van Schiphol heeft u de contouren gewijzigd, dus het gebied waarbinnen geacteerd kan worden door Schiphol. Daar heeft de burger geen enkele invloed meer op, ook niet via het streekplan of het bestemmingsplan. U biedt namelijk een wettelijk kader voor een fundamentele verandering. De burger heeft u daarmee structureel uitgeschakeld. Deze mag hoogstens nog over modaliteiten meepraten.

Minister **Dekker**: Bij Schiphol hebben wij een ruimtelijke reserve-

Dekker

ring gemaakt, waarbij rekening is gehouden met de verschillende regimes die daar gelden en met geplande ontwikkelingen. Hierbij hebben wij ons onder andere gebaseerd op de elementen geluid en externe veiligheid. Onze berekening heeft geleid tot de aangegeven 20 Ke-contour. Wij willen daarmee voorkomen dat er zowel op Schiphol als in de omliggende gemeenten ontwikkelingen worden gestart die haaks op elkaar staan. Deze filosofie is gebaseerd op bestaand beleid. Het geheel wordt getoetst door de commissie-Eversdijk, die daarover in 2006 zal rapporteren. Kortom, er is sprake van een ruimtelijke reserve-ring.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aanstaande dinsdag over de motie te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt enkele minuten geschorst.

Aan de orde is het debat naar aanleiding van een algemeen overleg van heden over het **mestbeleid**.

De **voorzitter**: Ik maak de leden erop attent dat bij een VAO een spreektijd van twee minuten is afgesproken. Ik ga ervan uit dat men die discipline kan opbrengen.

De heer **Waalkens** (PvdA): Voorzitter. Wij hebben net een lang algemeen overleg gehad over de vormgeving van het mestbeleid. Op een drietal aangelegen punten wil mijn fractie, samen met andere fracties, voor de inrichting van het beleid nog voorstellen doen in de vorm van een motie. De eerste motie gaat over koeien in de wei.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de voorstellen voor het mestbeleid na 2006 stimuli bevatten voor melkveehouders om

hun koeien op stal te houden en volledig te gaan maaïen;

overwegende dat de koe in de wei een nationaal symbool is van Nederland;

overwegende dat het onacceptabel zou zijn als de koe uit de wei zou verdwijnen;

verzoekt de regering, er met klem bij de Europese Commissie op aan te dringen, het onderscheid tussen maaïen en beweiden niet op te nemen in het nieuwe mestbeleid,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Waalkens, Van Velzen, Van der Ham, Van der Vlies en Vos.
Zij krijgt nr. 28 (28385).

De heer **Koopmans** (CDA): Houdt de motie in dat de norm bij weiden omhoog kan, terwijl wordt uitgesloten dat de norm bij maaïen omlaag kan?

De heer **Waalkens** (PvdA): De motie is een verzoek aan het kabinet om het onderscheid tussen maaïen en weiden weg te nemen of zo klein mogelijk te maken. Dat is mogelijk door de werkingscoëfficiënt van de weidende bedrijven te verhogen.

Ik dien vervolgens een motie in over de voorlopers.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de regering in de voorstellen voor het mestbeleid na 2006 geen mogelijkheid geeft voor voorlopers om via verfijnd spoor aan te tonen dat zij minder nitraat en fosfaat produceren dan het forfait;

overwegende dat met het bestbeleid tot nu toe is aangetoond dat via gericht voeren de nitraatproductie per koe aanzienlijk naar beneden kan worden gebracht;

overwegende dat deze milieuwinst bij het nieuwe beleid geheel verloren dreigt te gaan;

overwegende dat de stimulus voor

boeren om hun nitraat- en fosfaatproductie per koe te verlagen, met het nieuwe mestbeleid verdwijnt;

verzoekt de regering, naast het forfaitaire spoor een verfijnd spoor mogelijk te maken waarin boeren voor eigen rekening en administratieve lasten kunnen aantonen (via meten, wegen en analyseren van mest) hoe groot de nitraat- en fosfaatproductie is;

verzoekt de regering, het forfait vast te stellen op het gemiddelde nitraat- en fosfaatgehalte in de mest bij die boeren die in het voorafgaande jaar gekozen hebben voor het forfaitaire spoor,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Waalkens, Van Velzen, Van der Ham en Vos. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 29 (28385).

De heer **Koopmans** (CDA): Komt deze motie in de plaats van het ureumsysteem of is zij een verduidelijking daarvan?

De heer **Waalkens** (PvdA): Zij haakt aan bij het voorstel van de minister om verder te onderzoeken of het verfijnde spoor voor de melkveehouderij middels het ureumgetal vorm kan krijgen. Wij willen het echter breder trekken door ruimte te creëren voor voorlopers.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat er in de voorstellen voor het mestbeleid na 2006 geen handhavingsmogelijkheden zijn opgenomen die vooraf of tijdens het jaar kunnen worden ingezet, nu de mestafzetovereenkomsten worden afgeschaft;

overwegende dat er een groot mestoverschot zal ontstaan door bijtelling van meerdere diersoorten en aanscherpingen van de gebruiksnormen en reële forfaits;

overwegende dat het plan ook zonder de derogatie, die immers pas